

JÁNOSHALMI HARANGOK

A SZENT ANNA
EGYHÁZKÖZSÉG
KIADVÁNYA

IX. ÉVF. 6. SZÁM

2006.

KARÁCSONY

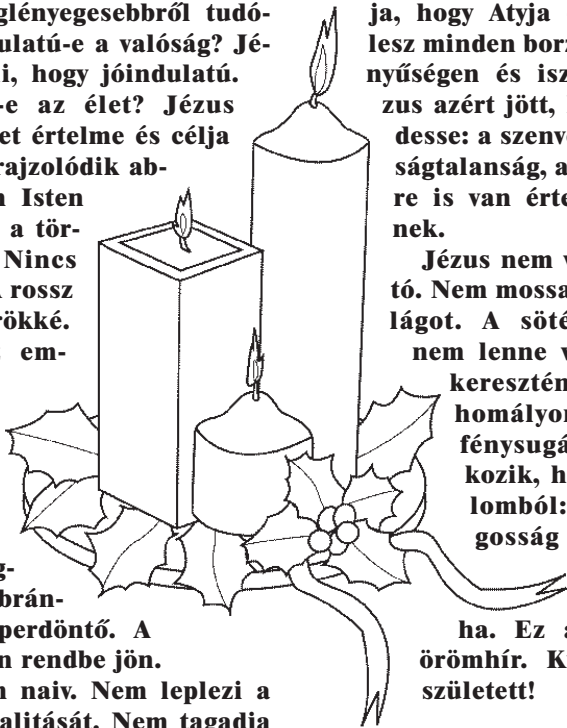
Olyan világosság vár ránk...

Az örvendetes hír, amit Jézus hozott, a leglényegesebből tudósít: rosszindulatú-e a valóság? Jézus azt feleli, hogy jóindulatú. Értelmetlen-e az élet? Jézus szerint az élet értelme és célja világosan kirajzolódik abból, ahogyan Isten beavatkozott a történelembe. Nincs semmi baj. A rossz nem tart örökké. Nem éri az embert pótlhatatlan veszteség. A vereség csak átmeneti. A bukás nem végleges. A kiábrándulás nem perdöntő. A végén minden rendbe jön.

Jézus nem naiv. Nem leplezi a szenvedés realitását. Nem tagadja

a kudarcot, a halált. De állítja, hogy Atyja országa úrrá lesz minden borzalmon, szörnyűségen és iszonyaton. Jézus azért jött, hogy meghirdesse: a szenvedés, az igazságtalanság, a halál ellenére is van értelme az életnek.

Jézus nem vásári kikiáltó. Nem mossa fehérre a világot. A sötétség ezáltal nem lenne világosabb. A keresztény derű nem homályon átderengő fénysugárból táplálkozik, hanem a bizalomból: olyan világosság vár ránk, amely nem alszik ki soha. Ez a karácsonyi örömhír. Krisztus megszületett!

Harangi László:

Kis Jézusom

*Kis Jézusom, add meg nekem,
Hogy két sóvárgó bús szemem
Ködön, homályon általszálljon:
Add meg nekem, hogy Rád találjon!*

*Látod, a sok év után
Távol csillagod oly halovány.
A testem gyenge, ha kész is a lélek,
Csak messziről hangzik az anyagi ének.*

*Pedig úgy várom már lenni Veled,
Csókolni áldott kis kezedet.
Sárba, hidegbe úgy reszket a lélek,
Meglelni, oh Jézusom, hol lehet Téged?*

*Szent mosolyodat kire hagytad?
Szemed isteni báját - mondd - kinek adtad?
Meleg, puha lelked tiszta havát,
Szent kicsi ajkad bölcs égi szavát?*

*Áldlak, hogy a sárba, a ködbe
Őket helyezéd öröködbe,
Hogy adtad, oh Jézusom, hála Neked:
Kis tükreidet: a gyermekeket.*

"Ők azt mondták..."

(Mt 2, 1-12)

A bölcsek csillagot látnak napkeleten, és a látomás erejében indulnak útra. Útközben szembe találják magukat a mindennapi gondolkodású emberekkel. Mit mondhattak ezek nekik? Ti fantaszták! Szegény álmódók! Ti meghibbant elméjű emberek, akik bedőltek holmi zavaros jövődőlésnek! Ti örültek, kik otthagytok családot, otthont, munkát, közösséget, egyszerűen egy jól kiépített polgári életet, és álmaitokért vállaltok idegen országok és utak bizonytalanságait és rémeit. - Hallani véljük a kis horizontú emberek és népek megjegyzéseit.

Tiszteletre méltó a bölcsek hűsége a látomáshoz, melynek erejében útnak indultak és mindezeket vállalták. De különös, hogy ezeket a látó lelkeket olyanok igazítják útbá a Gyermek felé, akikben a prófétai látomás már betűvé hamvadt. Ott kérdeznek, ahol nem hisznek a jövődőlésben. És ott kapnak elirányítást, ahol nincs meg a Messiás-várásnak távolságok és emberi vélekedéseket legyőző heve és ereje. Az írástudók és a papi vezetők, akik később is legnagyobb félreértői, sőt ellenségei lettek, irányítják a bölcseket Betlehem felé. Szinte árad a papír- és könyvszag szavaikból, ahogy idézik a prófétai szöveget. Ósdi szokások és léte-sítmények áporodott levegője csap ki az evangélium szavai közül. Életet nem, de irányt adnak a keresőknek. Mintha már itt is érvényesülne Jézus későbbi szava: "Az írástudók és farizeusok Mózes székében ülnek. Tegyetek meg és tartsatok meg mindent, amit mondanak nektek, de tetteikben ne kövessétek őket, mert bár

tanítják, de tetté nem váltják." (Mt 23, 1)

A bölcsek történetében jelentkezik számunkra az a minden időben felmerülő probléma, hogy melyik fontosabb: az intézmény vagy az élmény.

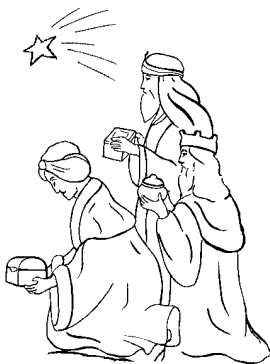
Élményközpontú korunkban egyre sűrűbben hallatszanak hangok az egyházban is az intézményes egyház leépítéséről és az élmény-vallásosság egyedüliségéről. Másfelől a vallásos élmények jogosultságát tesszik kérdéssé és csak egy szokásos, jogszerű és lemért vallási életkeretet tartanak megengedhetőnek.

Az isteni Bölcsesség, mely egyesít "ima summis" (tehát szinte végletesen egymással szemben álló dolgokat) - ahogyan az adventi antifóna mondotta - briliánsan megmutatja, hogy a három király történetében hogy találkozik a két véglet: az élménynek nem hívő intézmény ad irányt a csillagát vesztett élmény-vezette embereknek.

Tragikus, hogy korunkban egymással szemben áll, ami egymáshoz van Istentől rendelve. Aki csak az intézmény (vagy más szóval tekintély) szempontjait tartja fontosnak, az csakúgy téved, mint aki az élmény örve alatt felrúg minden tekintélyt.

Jeruzsálem után a bölcseknek ismét kigyulladt a "keleten látott csillag" és a kis Jézushoz vezette őket. Mintha a nyilvánlatkoztató Isten az események művészi egymásba rendezésével bizonyítaná: az intézmény mutatta eszményeket kell élménnyel átélni, hogy az Emmánuel (velünk az Isten) öröme betöltse lelkünket.

Belon Gellért

Szent Család ünnepén

...A Deák téren szállt föl a metróra, szőke haja derekáig ért, búzavirág színű kismama ruhája árulkodott csak arról, hogy a fiatalasszony gyermeket vár.

Amikor a szemközi ülésen kényelmesen elhelyezkedett, két karjával átfogta az övét, és mosolygott.

Hiába volt újság a kezemben, azon kaptam magam, hogy "jár a szemem a kedves kis anyán". Illyés Gyula szemével néztem az áldott állapotban lévő asszonyt, csak nem a "Szekszárdi felé" siető vonaton, hanem a Déli pályaudvar felé robogó metrófülkében.

Próbálgatom magamban az Illyés-verset, szégyenkezve, hogy már nem tudom végig, de azért a legfontosabb mondat "beugrik", az indító kép folytatása; "azt gondolom, itt megy a hazám".

Szemben ül velem a jövő. Egy új kis magyart "csempésző" édesanya óvón, védelmezőn simogatja a benne fogant életet. Nem érdeklí a tolongás, nem izgatja a tülekedés, a lármát sem hallgatja. Ő most egészen mással van elfoglalva, azal beszélget, aki szavakkal nem tud még válaszolni, de minden összetartozásnál hangosabb jeleket dobol benne.

Én csupán szavakat gyurmázhatok az egészségről, de az édesanyajelölt valóban az egészség embere. Én szépeket mondhatok az élet vállalásáról, de ő az, aki már vállalta az életet. Jöhetnek pszichológusok, sorakozhatnak a papok, bölcs könyvmolyok zengedezhetnek az anyaság boldogságáról, ez az egyetlen Szőke Kékség többet tud mindannyiunknál. Ő együtt él a gyermekével, s csak kacag azokon, akik megmagyarázzák neki, hogy ezt az együttélést miként csinálja. Mintha egy művirág arra akarná rávenni az orgonát, hogy legyen illatos.

Nézek és hallgatok. Csodálkozó szemem és érzékeny fülem; itt ül a metrón

egy utolérhetetlen zseni, egy élőgyerekszobrász, egy olyan művész, akinek az alkotása nemcsak "majdnem", hanem valóban megszólal majd... Íme a kikezdhetsen ide, az életre mondott igen győzelme.

Az anya igenje

Minden asszony bibliai gyökerekből él. Attól válik erőssé, akit védelmeznie kell. A "gyenge nő"-ről alkotott mende-mondát íróasztal mellett görnyedő könyökvédős hivatalnokok találták ki. Ezek az urak két hétig se tudnák vállalni azt a gondoskodást, amit egy anya, egy "gyenge nő" természetesnek tart.

Amikor Mária megtudja, hogy édesanya lesz, zavarba jön és gondolkodik. S ez a gondolkodó asszony azonnal megkapja a bátorítást; Isten gondoskodik majd arról, hogy küldetéséhez ereje legyen... "Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél." (Lk 1, 31) Ez a "Ne félj!" a gyermeket várók boldogságának és biztonságának a gyökere... Ezért lesz erős, anyává érésének idején az elkényeztetettnek vélt lányka, s a szeleburdi fruskának tűnő tini felelősségteljes felnőtté válik, megtanul főzni, mosni, takarítani, rendet tart a fő rendetlenkedő, és teljes életet él övéi körében az egyenjogúság egykor bős szónoka, mihelyt méhében fogant és fiút vagy leányt szült.

Az emancipációról prédikáló nők döntő többsége nem az anyákból áll. Száraz ágak kiabálnak összejöveleiken a zöldhöz való jogról. Ha egyszer is kivi-rágoztak volna, már értenék, hogy a teljes értékű embernek önmagát kell vállalnia, s nem attól lesz naggyá, hogy férfi "jogokat" követel.

"A szeretet nem igyekszik különbséget legyalulni, mert hisz valószínűleg ezeket találta vonzónak" - írja Károlyi

Amy "A társ"-ról... Az Isten áldotta ember a férfinak és nőnek teremtett ember, aki tisztában van azzal, hogy önmagában nem fűrésztheti meg az arcát, (József Attila) csak a Másik Emberben találhat magára. Ezért kevés az anya igénye az új élet vállalásához, ezért fontos a Társ válasza.

Az apa igényje

Is szükséges a boldog anyasághoz... Isten ezért gondoskodik arról, hogy a Szentlélek Mátkájának a szó evilági értelmében is legyen "párja", aki kézenfogja, védelmezi, mellette áll a világ zúrvaiban.

József - a férfi - ugyanúgy rászorul az isteni erősítésre, mint jegyese, Mária. Ő is tétlenül áll a titok ajtaja előtt, míg meg nem hallja az égi küldött szavait; "József, Dávid fia, ne félj attól, hogy feleségül vedd Máriát, hiszen a Szentlélektől van áldott állapotban". (Mt 1, 20)

Kell ez a "ne félj!". Minden férfinak kell! Ne félj az új élettől! Ne félj attól, hogy most szegényebbek lesztek, többet kell dolgoznod, újra zajos lesz a család, nem lesz nyugod, szomszédaid és munkatársaid kinevetnek, jövőre sem mehetsz külföldre és továbbra is kétkerekűn szaladgálhatsz a közértebe tejért, kenyérért. Neked másféle gazdagság adatik. Örök életre szóló öröm.

Ne félj! - üzeni Isten. Majd én kárpótollak téged gyermeked mosolyával, kitárt karjával, mesédre figyelő arcával, a testvéreiddel hancúrozás kacagásával, első szavának győzelmével, labda után igyekvő totyogásával.

Esténként majd az öledbe ülök -

mondja Isten - és simogathatod a fejem. Játzópajtásod leszek és várom, ahogy jobbról-balról megcsókolsz alvás előtt. Józsefem lehetsz! Gyermekért felelős férfi, akinek érdemes hazamennie, mert az ablakból lesem közeledtét.

Kettő igen szükséges a család boldogságához, kettős felelősség. Ehhez a gyönyörű gondolathoz mindkét ember megkapja az isteni bátorítást: ne félj.

A család igényje

... A búzakékbe öltözött szőke "kis anya" a Moszkva térig utazott. Amint kilépett az ajtón, atléta termetű fiú szaladt elébe, gyöngéden átölelte, megcsókolta, aztán kéz a kézben elindultak a mozgólépcső felé.

Kell ez a kézfogás. Kell ez az egység. Nekik is meg a gyerekek is.

Barna Lajos, a Főti Gyermekváros egykori igazgatója így nyilatkozott Földes Anna riporternek: "Túl nagy az intézeti tapasztalatom ahhoz, hogy ne tudjam, a gyerekek a vér szerinti család a legjobb. Ennél egyelőre sehol sem tudtak alkalmasabbat kitalálni. Ezért vagyok válságellenes, és ezért aggaszt a statisztika. Ezért fáj, ha azt látom, hogy a családi élet kereteinek lazulása a gyermeket fenyegeti. És ezért szeretném, ha az én négy gyermekem és a Főton felnőtt fiatalok valamennyien szentségnek éreznék a családot." (Nők Lapja, 1977. nov. 26.)

Férfi és nő egymásnak mondott igénye Egyházunk tanításában szentségi igény. A szentségben a véges szeretet, törekeny jóság, Isten végtelen szeretetére és ki-lekzdhetlen jóságára bízva magát. Ezért nincs félnivalónk.

Enzsől Ellák

É v v é g é n

Éjfél van. A havas utak és az örök idők országtúján. Az ősztendő utolsó éjfele. Tomboló szél nyargal az éjszakában. Nincs, ami útjába álljon s a dermedt jegegyék riadtan kapaszkodnak a fagyos földre.

Éjfél van: a szellemek órája, amikor láthatatlan szánok csilingelnek ismeretlen utakon, s az Úr felhőn túli pitvarában két vándor áll a csillagok ragyogó trónusa előtt. Az egyik tépett havas szakállú agg, a másik ifjú ember.

- Elvégeztem Uram - szól az agg - bocsásd el szolgálátat - és leteszi a tarisznyát meg a botot.

- Januártól decemberig jártam a földi utakat és arcod bélyegét mindenre ráütöttem. Mozgattam az órákat és napokat. Csírákat szöktette életbe és érett magokat arattam; a rügyeket virágba borítottam és gyümölcsüket is leszedtem.

Öreg sírok hátát behorpasztottam, régi fejfákat eldöntöttem, temetőket gyarapítottam.

De ott voltam Uram a nászágyon is és egyformán mértem a szerelem bódulatát és a vajúdás gyötrelmeit.

A folyók új szigeteket raktak, régieket hordtak el, a hegyek hátán megnőtt a hó, de el is múlt, a völgyek torkában új források fakadtak s a régiekre követeket raktam rendelésed szerint.

Öledbe hullott Uram, minden. A növekedés, az épülés is, meg a rombolás is; csak Te maradtál Uram, változatlan és örök elejétől fogva.

Az ifjú felveszi a botot meg a tarisznyát. Az elnyűtt husáng acélos, görcsös bottá erősödik abban a pillanatban, s a foszlott tarisznya újjá, kövérré dagad a láthatatlan útravalótól.

- Elmegeyek Uram - szól - akaratod szerint. Útravalómat elszórom majd a földi világban.

- Elolvasztom a jeget, virágba borítom a fákat, dús kalászkodat érlelek, és megrázom a lombhullató fákat az őszi határban; aztán meg telet borítok az álmodó ugarra.

- Csak egyet kérek tőled, Uram - ha megengeded. Add, hogy hosszú legyen a virágos tavasz, bőkezű a búzaérlelő nyár, vidám a szüretes ősz, és nyugodt, telekamrás a tél, amiket im, tarisznyámba adtál. Én leszek az idő egy évig Uram, a Te világodban. Engedd meg nekem, hogy lassú legyek, ha öröme válnak percek, és gyorsan múló, amikor a bánatot mérem, a könnyet s a hűvös enyészetet takarom a Te teremtményeidre.

Az Úr int: felragyog a felhőn túli világ. A vándor elindul, a csillagerdők úttalan útjain a Földre.

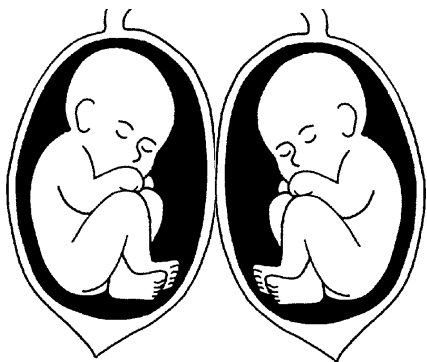

Két kis iker magzat beszélget az anyaméhben

- Te hiszel a születés utáni életben?
- **Természetesen. A születés után valaminek következnie kell. Talán itt is azért vagyunk, hogy felkészüljünk arra, ami ezután következik.**
- Butaság! Semmiféle élet nem létezik a születés után. Egyébként is, hogyan nézne ki?
- **Azt pontosan nem tudom, de biztosan több fény lesz ott, mint itt. Talán a saját lábunkon fogunk járni, és majd a szájunkkal eszünk.**
- Micsoda ostobaság! Járni nem lehet. És szájjal enni – ez meg végképp nevetséges! Hiszen mi a köldökzsinóron keresztül táplálkozunk. De mondok én neked valamit: a születés utáni életet kizárhatjuk, mert a köldökzsinór már most túlságosan rövid.
- **De, de, valami biztosan lesz, csak valószínűleg minden egy kicsit másképpen, mint amihez itt hozzászoktunk.**
- De hát onnan még soha senki nem tért vissza. A születéssel az élet egyszerűen véget ér. Különben is, az élet nem más, mint örökös zsúfoltság a sötétben.
- **Én nem tudom pontosan, hogy milyen lesz, ha megszületünk, de min-**

denesre meglátjuk a mamát, és ő majd gondoskodik rólunk.

- A mamát? Te hiszel a mamában? Szerinted ő mégis hol van?
- **Hát mindenütt, körülöttünk. Benne és neki köszönhetően élünk. Nélküle egyáltalán nem lennénk.**
- Ezt nem hiszem! Én soha, semmiféle mamát nem láttam, tehát nyilvánvaló, hogy nincs is.
- **No de néha, amikor csendben vagyunk, halljuk, ahogy énekel, és azt is érezzük, ahogy simogatja körülöttünk a világot. Tudod, én tényleg hiszem, hogy az igazi élet még csak ezután vár ránk!**

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ Istennek is van ádventje?

Istenem, a mi kapcsolatunk, már a világ teremtése előtt megvolt. Nem úgy, hogy én léteztem volna, hanem úgy, hogy Te öröktől fogva gondoltál rám. Neked is volt ádvented, Istenem?! Milyen kifürkészhetetlen vagy te! Senkire rá nem szo-

rulsz, senkit nem vársz, mégis vágyakoztál az én szeretetemre, és vártad a pillanatot, amikor megte remthetsz örök terveid szerint, vártad, hogy mondjam Neked teljes szívemből: Teremtőm és Atyám vagy nekem.

A polgármesteri székek nincs háttámlája...

– *A Jánoshalmi Harangok szerkesztőbizottságának nevében gratulálok a megválasztásához, munkájához sok sikert kívánunk.*

– *Szeretnék tájékoztatást kérni az újság olvasói számára, mi az, ami az elmúlt hetek tapasztalatai alapján elmondható a város helyzetéről?*

– Köszöntöm az újság olvasóit. A jókívánásokat köszönöm. Erőre, egészségre, hitre mindannyiunknak szüksége van, így hát kívánom mindezeket minden kedves újságolvasónak.

Továbbá minden képviselőtársam nevében köszönöm a ránk szavazók bizalmát, amivel megtisztelték bennünket a helyhatósági választáson. Fontosnak tartjuk ezt a bizalmat a lakosság rendszeres és hiteles tájékoztatásával is viszonzni. Szívesen válaszolok a kérdésekre.

– *Kezdjük azzal a kérdéssel, ami talán a legjobban érdekli a lakosságot, milyen a város pénzügyi helyzete? Tudjuk, hogy a pénz nem minden, viszont a választások előtt két táborra szakadt a település. Voltak akik azt mondták, hogy minden a legnagyobb rendben van, mások pedig az ellenkezőjét állították. Sokan kíváncsiak a valóságra.*

– A válaszom az, hogy nincs minden rendben. Már a 2005-ös évről áthozott feladatok 28 millió forint hiányt vetítettek erre az évre. A 2006-os gazdasági év első felében a Képviselőtestület a költségvetés egyensúlyának megteremtése

érdekében többször döntött a hitelfelvétel mellett. A gondok mélyülését mutatja, hogy munkabér hitel felvételére a 9 hónap alatt hétszer került sor. A tervezett kiadások pedig megközelítőleg 94 millió forinttal mutattak többet, mint a bevételek. Ez az összeg az év során még tovább növekedett, így a szeptember 30-i állapotot tekintve a hiány közel 122 millió forintra duzzadt, és előreláthatóan az év végéig még tovább növekszik. Ezt a folyamatot már ebben az évben nem lehet megállítani, és azután sem lesz könnyű.

– *Nem lesz egyszerű dolga az új Testületnek!*

– Valóban nem, mert egyszerre két nehézséggel állunk szemben. Örököltünk egy nagy mennyiségű hiányt a múltból, másrészt a jövő évben az állami normatívák csökkenni fognak. Kevesebb lesz az államtól kapott pénz az önkormányzati feladatok ellátására, ami a Polgármesteri Hivatal gazdálkodását még inkább megnehezíti.

Vagy vegyük például az oktatást. 2007-ben a közoktatási támogatások összege 2,3 százalékkal csökken. Emögött országosan mintegy 5000 osztály megszüntetésének vagy összevonásának (kb. 100 000 gyerek), és velük együtt pedagógusok elbocsátásoknak a szándéka áll. Ezzel szemben itt Jánoshalmán a Képviselőtestületnek az a szándéka, hogy a bölcsödétől a gimnáziumig minden kötelező és nem kötelező feladatot megtartson és színvonalasan működtessen. Ezek a szándékok éppen ellentmondanak egymásnak.

Hozhatnám példának az egészség-

ügyben tervezett kormány szintű változtatásokat is, mert ezen a téren a lakosság terheinek növekedése várható, miközben a Képviselőtestület a város egészségügyi szolgáltatásait igyekszik bővíteni.

A prognózis szerint csökkennek a reálbérek, nő az infláció, vagyis romlik a pénz vásárlóértéke, miközben emelkedő árakkal számolhatunk, várhatóan tehát nehezebb lesz a megélhetés.

létszámunk mint az előző testületé volt, ebből is adódik megtakarítás. Jelentős költséget csökkentünk azzal is, hogy nem kapnak külön juttatást a bizottságok elnökei és tagjai sem, valamint mindössze két bizottsággal dolgozunk, az eddigi hét helyett. Ha mindezt össze számoljuk a jelenlegi testület működése évente 8,7 millió forint megtakarítást jelent a városnak.

Nyilvánvaló, hogy mindez még ke-

Kedves Újságolvasók, azt gondolom ehhez nem kell további kommentárt fűzni. Nekünk itt helyben a határozatainkkal nem a népszerűsége kell törekedni, hanem arra, hogy a baj mértékét minél kisebbre csökkentjük.

Nehezíti a dolgunkat, hogy eleve hiánnyal indulunk, és jövőre még kevesebb pénzből kell gazdálkodnunk, mint az idén. Nyilvánvalóan nem volt más választásunk, azonnal meg kellett kezdenünk olyan intézkedések bevezetését, amivel megállíthatjuk a pénzügyi helyzet romlását.

A takarékoskodást magunkon kezdjük, mert a törvényi minimum összegű tiszteletdíjat kapja meg a testület minden tagja, és a polgármester is. Kisebb a

vés ahhoz, hogy megoldjuk a pénzügyi nehézségeket, ezért minden önkormányzati fenntartású intézményt takarékosagra szólítottunk fel. Keressük azt a megoldást, amellyel minden eddig végzett feladatot el tudunk látni, de költségtakarékosabb módon. Régi bölcsesség: csak addig nyújtózkodhatunk, ameddig a takarónk ér. Nehéz ebben a helyzetben optimistának lenni, de bízom a pénzügyes munkatársaim, és minden képviselőtársam szakértelmében, emberi hozzáállásában.

– *Milyen a munkakapcsolat a Testület tagjai között?*

– Nagy segítség a Testület egysége, a munkavégzéshez való hozzáállása. Enélkül nem lehetne kezelni a napi

ügyeket. Nem túlzok, amikor azt mondom, hogy sok a megoldásra váró feladat. Minden igyekezetünkkel azon kell lennünk, hogy a problémák száma ne növekedjen, hanem csökkenjen. Ez mindenki részéről olyan hozzáállást feltételez, ami nem áll meg a problémafelvetésnél, hanem rövid időn belül elő kell állni egy, vagy több megoldási javaslatlallal is. Nagyon pozitív, hogy a Képviselőtársaim ebben maximálisan egyetértenek. Olyan szakmai vitákat folytatunk, amelyek feltételezik a vitapartnerben a jobbító szándékot. Csak így lehet eredményes munkát végezni.

– *Véleményem szerint ehhez a törekvéshez szélesebb körben is lehetne csatlakozni.*

– Helyénvaló a megállapítás, nem csak a testület tagjai közötti egység a fontos. Ebben a nehéz helyzetben Jánoshalma minden lakójának meg kell érteni, hogy a maga módján hozzá tud járulni a megoldáshoz. Egyáltalán nem lesz könnyű elviselni a terheket, de közösen kell hordozni őket. Az erősebbeknek támogatni kell a gyengébbeket. Most lesz nagy jelentősége az összefogásnak, amiről kezdettől fogva beszéltem.

A város számára létkérdés, hogy jó döntések szülessenek. A megválasztásunk utáni első hónap azzal telt, hogy munkaprogramot dolgoztunk ki a folyamatban lévő ügyek áttekintésére. A Polgármesteri Hivatal osztályvezetői minden héten más témában tájékoztatták a képviselőket az oktatásügy, az egészségügy, a pénzügy és a városgazdálkodás aktuális kérdéseiről. Így kellő mélységben és alaposítással tájékozódunk az előttünk álló feladatokról. Csak ezután véglegesítettük a két bizottság felépítését, és határoztuk meg a bizottsági tagok feladatkörét. Ekkor már minden

Képviselő pontosan tudta, hogy mit vállal, és miért tartozik felelősséggel.

Valahogy így képzelem el a Képviselőtestület munkájához való csatlakozást is. Lehetősége van mindenkinek arra, hogy ha akar segíteni, azt úgy tegye, hogy hasznára legyen vele a közösségnek. Ne gáncoskodjon, ne kritizáljon, hanem véleményével, munkájával segítsen előrehaladni. Úgy vélem, aki felelősséggel gondolkodik, az belátja, hogy nehéz helyzetben ez az egyetlen kiút. Véleményem szerint ez mindannyiunk érdeke, a jövőnk függ ettől.

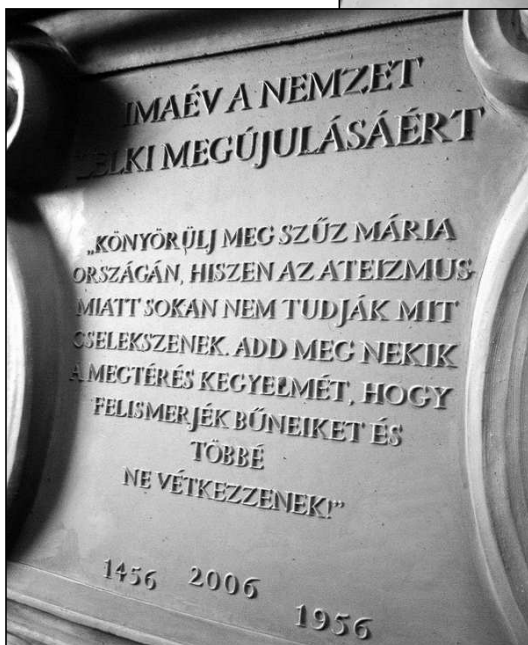
Az utóbbi időben a városi rendezvényeken sok emberrel sikerült szót váltani. Munkánkhoz erőt ad az emberek véleménye. A nehézségeket szóba hozva a legtöbben a támogatásukról biztosítanak bennünket, és egyetértenek velünk abban, hogy a szükséges intézkedéseket most kell meghozni, nincs idő késlekedni. Velünk együtt bíznak abban, hogy sikerül megállítani a város szekekrét a lejtőn. Bennünk, jánoshalmi emberekben van akkora tartás és akarat, a közösségeinkben pedig van akkora erő, hogy együtt meg tudjuk valósítani a terveinket.

Végezetül megjegyzem, örültem volna, ha a város dolgairól nem kellett volna ilyen komor hangvételben beszélgetni, de nincs értelme szépítgetni a helyzetet. Nem szeretnénk másokat sem és magunkat sem becsapni. Abban bízom, hogy a következő szakmai munka, az együttműködés meghozza az eredményét, és néhány év múlva már megengedhetem magamnak, hogy néha hátradőljek a székeemben.

A közelgő ünnepekre gondolva, kívánok minden Kedves Újságolvasónak áldott Karácsonyi Ünnepet, és egy eredményesebb, igazabb, hazugságoktól mentes, békés Újesztendőt!

Emlékmű állítása

2006. január 1-én a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia imaévet hirdetett meg a nemzet lelki megújulásáért. Az imaév kapcsán megemlékeztünk a nándorfehérvári győzelem 550. , illetve a 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójáról. Mindkét történelmi esemény rámutat arra, hogy az ember szabadság utáni vágya nem pusztán vágy, hanem minden egyes ember alapvető joga. Az igazi szabadság azonban belülről fakad, csak tiszta lélekkel, őszinte szándékkal, helyes értékrenddel és erős hittel valósítható meg. A meghirdetett imaév éppen azt a célt szolgálja, hogy a mai kusza,

sokszor embertelennek és istentelennek tűnő világban az imádság és az őszinte bűnbánat által alkalmassá tegyük magunkat arra, hogy az igazi szabadság részeseivé válhassunk. Hogy ezt soha el ne felejtsük, ezért templomunk külső falára emlékművet helyezünk el. Tóth Sándor iparművész és a Nemzetközi Kerámia Stúdió által újabb gyönyörű alkotás van születőben. A mátraverebélyi nemzeti kegyhely Máriaja került megmintázásra, hogy a Szűzanya közbenjárását kérjük lelki megújulásunkhoz. Előreláthatólag február-március környékén kerül az emlékmű a helyére.

Jubileumi megemlékezés

Városunkban október 23-án az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának ünneplése délelőtt 9 óra-kor ünnepi szentmisével kezdődött a Szent Anna templomban. A Rónaszéki Gábor plébános által bemutatott szertartást követően dr. Balogh Zoltán országgyűlési képviselő, a katolikus közösség előtt emlékezett meg 1956-ról. Beszédéből idézünk: „A nagy kérdés ma, 1956. ötvenedik évfordulóján, hogy mi megtanultuk-e a szabadságot? A szabadságot is tanulni kell, a felelős szabadságot pedig különösen. Milyen jó, hogy nekünk van kitől tanulni a szabadságot. Megtanulhattuk a szabadságot, természetesen 1956 hőseitől, de itt a templomban ne felejtkezzünk el arról, hogy nekünk van egy nagyobb tanítónk is a szabadságról. Mi megtudjuk azt az alaptörvényt, hogy csak az tud igazán

szeretni, akinek ezt megtanították, és megtanítani a szeretetet nem könnyebből lehet, hanem úgy, hogy az embert előbb szeretik még mielőtt még ő tudná, hogy mi az. Békét adni is csak akkor lehet, ha az emberrel megtapasztaltatták milyen az, hogy ha békét adnak neki. Megbocsátani csak akkor tudunk, ha meg van az életünknek az alapélménye, hogy nekünk már megbocsátottak. Szabadságban az tud élni, akit szabad-dá tettek. Milyen jó, hogy nekünk van, aki minket előbb szeretett, nekünk azt mondta, hogy békesség néktek, nekünk előbb megbocsátott, bennünket szabad-dá tett. Ő az igaz mérce, a Megváltó Jézus Krisztus, hozzá mérjük a mi életünket, 1956-ban és azután is, hogy valóban hihessünk benne, hogy e világ fölött őrökdi a rend, az Istennek a rendje az emberek javára“.

A koszorúzásokat követően, Balogh Zoltán református lelkész és Rónaszéki Gábor plébános emlékezett meg az 1956-os forradalom nagy alakjáról, Mindszenty József hercegprímásról,

akinek tiszteletére és emlékére a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének Jánoshalmi Csoportja kezdeményezésére emléktáblát avattak a Római Katolikus Plébánia falán.

Mécses gyűjtás

Városunkban a Béke téri 1956-os forradalom és szabadságharc emlékére állított kopjafánál november 4-i esti hőesésében, több mint félszáz ember gyűlt össze emlékezésre és mécses gyűjtásra. Az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésének 50. évfordulója kapcsán Csizovszki László a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége-nek országos alelnöke és helyi elnöke ünnepi beszédében hangsúlyozta 1956. októberében Mindszenty József hercegprímás nyolcévnyi börtön után szabadulva ezt mondta: "Most a magyar szívekben szeretetre és összefogásra van szükség". Ez a mondat ma is érvényes, ma is meg-szívlelendő. Bízni kell magunkban és

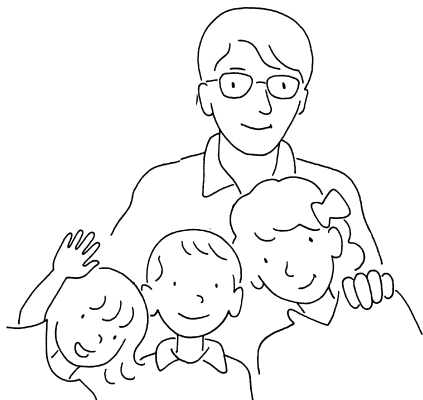
minden nap újra és újra kezdve szeretettel és bizalommal építeni hazánkat, Magyarországot, és Jánoshalmát. Ez a kötelességünk. Az ünnepség végén a résztvevők egy-egy égő mécseszt helyeztek el az 1956-os forradalom áldozatainak emlékére állított kopjafa tövénél

Blázsik Sándor

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

Keresztény Édesapák közössége Szent József Kör

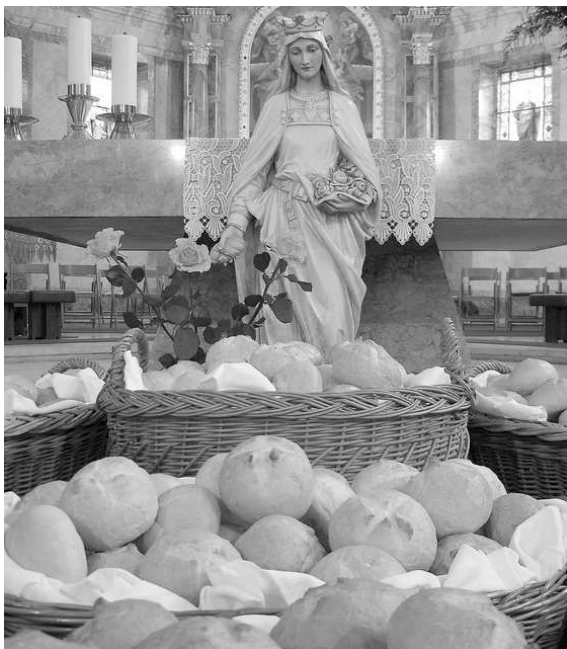
Felbuzdulva a Szent Mónika Közösség példáján arra az elhatározásra jutottunk, hogy ne csak a keresztény édesanyáknak, hanem a keresztény édesapáknak is legyen gyermekeikért imádkozó közössége. Megalakítjuk hát a Szent József Kör. **Minden hónap első keddjén este 6 óra-kor** a Don Bosco Klubban lesz a közösség összejövetele, ahol az imádság mellett lehetőség lesz az apai gondok megbeszélésére és egymás megerősítésére. Minden gyermekét szerető keresztény édesapát hívunk és várunk!

Szent Erzsébet ünnepén

November 19-én, Árpád házi Szent Erzsébet születésének 800. évfordulóján jubileumi évet kezdtünk. Templomunk hagyományaihoz híven ezen a napon ünnepi szentmise keretében áldottuk meg és osztottuk szét a „Szent Erzsébet-kenyereket“. A jótékonykodó szeretet gyönyörű példáját követve elhatároztuk, hogy az elkövetkezendő esztendőben különösen is megpróbálunk odafigyelni egymásra, s lehetőségeinkhez mérten igyekszünk segítséget nyújtani minden rászorulóknak.

Buzgó szívvel kérjük ehhez Szent Erzsébet közbenjárását.

J u b i l á n s h á z a s o k

Advent első vasárnapján, december 3-án ünnepeltük a jubiláns házasságokat, akik 25, 50, 60 és 65 évvel ezelőtt esküdtek örök hűséget egymásnak. Szeretettel eltöltött éveik legyen mindannyiunk számára követendő példa.

M á l t a i s a k c i ó

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat és Spar áruházlánc ebben az évben is megrendezte közös akcióját. A máltais aktivisták jánoshalmi csoportja a kalocsai Spar áruházban folyta-

tott gyűjtést karácsony előtt a szegények javára. Az összegyűlt adományokból közel 300 csomag készült és jutott el a rászoruló családokhoz.

M i k u l á s 2 0 0 6

December elején megérkezett a Mikulás. A kéleshalmi hittanos gyermekek gyorsan megtalálták, hogy hová rejtette a nekik ajándékát. A jánoshalmi Szent Anna templomban személyesen osztotta ki a csokimikulásokat.

Mindennapok örömei

Mint ahogy a néhány számmal előtti Jánoshalmi Harangokban azt hírré tettük, megalakult Jánoshalmán is néhány lelkes család kezdeményezésével, az utcaapostolok csoportja, akik minden hónap harmadik keddjén rendszeresen találkoznak. A hálózat célja a város szociális helyzetének felmérése, a rászorulás különböző módjainak felismerése, feltérképezése és a megoldatlan vagy megoldhatatlannak látszó helyzetekben való segítségnyújtás. Célunk továbbra is az, hogy minél több segíteni akaró, tenni vágyó embert bekapcsoljunk a közös munkába, amelynek lényege: vegyük észre a körülöttünk élő emberek problémáit és örömeit. Sokszor a segítségnyújtást csak akkor tudjuk megtenni, ha őszinte odafigyeléssel elbeszélgetünk, és így valóban kiderülhet, hogy a segítségnyújtásnak melyik formájára is van szükség.

Legelőször azt gondoltuk, hogy a sok szociális problémával rendelkező embernek elsősorban anyagi jellegű segítségre van szüksége. Miután egyre több emberrel megismerkedtünk, megtapasztaltuk, hogy nagyon sokféle variációja lehet a segítségnyújtásnak. Pl. ügyintézés, utánajárás, megfelelő információnyújtás, munkahelykeresés, bejelentőtatás, adománygyűjtés stb.

Az elmúlt hónapok eseményeiről:

A legutóbbi utcaapostoli gyűlésünkön 28-an voltunk. Ezt köszönhetjük annak is, hogy nyitottak vagyunk új érdeklődők jelentkezésére, és lelkesedésünket, amelynek lényege, hogy segíteni jó, próbáljuk minden embernek átadni. A Felső-bácskai Művészeti Iskola vezetői felajánlották a helyszínt az adományok gyűjtésére: ez a Molnár János ut-

cában található, a Művészeti Iskola épületében.

Újdonság még, hogy nem akciószerűen gyűjtünk, tehát nemcsak Karácsonykor, vagy Húsvétkor, hanem folyamatosan. Minden héten hétfő délután és délután ügyeletet tartunk és fogadjuk a felajánlásokat.

Az adományok szétosztása az utcaapostolok segítségével történik, kijelölt időpontokban. Így történt ez, amikor az összegyűlt ruhákhoz vittük el a rászorulókat és mindenki vihetett szükségletei szerint. A tartós élelmiszersomogókat, játékokat, egyéb adományokat személyesen visszük el a rászorulókhöz.

Kezdeményezésünket a Pelikán szociális otthon örömmel üdvözölte és elsőként csatlakozott a segítők sorába.

Van már külterületen élő képviselőnk is, aki éppen a tanyákon élőkért vállal felelőséget. Ha Jánoshalma minden utcájára találunk felelős embert, aki az utcában élők sorsát figyelemmel kíséri, azt gondoljuk ez a tevékenység a közösséget igazán építheti, és egy szociális háló megvalósulása válik lehetővé.

Az a tapasztalatunk, hogy sok ember örömmel üdvözli kezdeményezésünket és vagy konkrét fizikai segítségével, vagy felajánlásával, sokszor mindkettővel támogatja a csoport munkáját.

Bár a csoport úgy tűnik leginkább a szociális gondok enyhítésére alakult, mégis munkánk során azt érezzük, hogy gazdagodunk az emberi kapcsolatokban, egyre több embert be tudunk vonni egyfajta közösségi életbe, és azért, hogy adjuk időnket és egyéb dolgainkat, közösséget teremtünk esetleg addig idegen emberek között is.

Az Összefogás Jánoshalmáért Egyesület életéről

Az egyesület szociális programja az utca-
caapostolok munkája és feladatkörei. Az
egyesület alap gondolata az összefogás, az

együttműködés, tehát bármiféle akciót,
programot meghirdetünk, eltervezünk,
célunk, hogy minél több embert meg-
szólítsunk, minél több emberhez eljus-
sunk. Együtt szeretnénk megérteni a
hozzánk kapcsolódó segíteni akaró
emberekkel, hogy mit jelent a gyakor-
latra lefordítva az összefogás.

Munkánkhoz,
tevékenység-
günkhöz, min-
denki kapcsolódhat, az egye-
sület nem politi-
kai alapon szerve-
ződött. Cé-
lunk, hogy az
egyetemes em-
beri értékeknek
teret adjunk,
emellett kiáll-
junk, ezért hely-
eztük a szoli-
daritást és a test-

vériséget első helyre a szociális program
megvalósításával együtt. Az összefogás itt
az eddigiek folyamán úgy valósult meg,
hogy egyre többeket sikerül be-
vonni a tevékenységünkbe.

Az egyesület adventi program-
sorozatot is kínált az érdeklődők-
nek. December 2-án, 9-én, 16-án
és 23-án Adventi gyertyagyűjtést a
plébániai Kápolnában; december
9-én városi mézeskalács sütést az
Alkotóházban; ugyanezen a napon
délután a Molnár János utcában
Karácsonyfa állítást és díszítést és

december 22-én egész nap élő Bettle-
hemet az Alkotóház előtt.

Ez a színes és gazdag program az
összefogásról az együtt gondolkodás-
ról, az együttes munkáról szólt. Hi-
szen mindannyian próbáltuk a ma-
gunk kicsiny részét a szervezésből
kivenni, ki mennyit tudott és bírt.
Szívesen fogadtunk bárki jó ötletét,
aki csatlakozni akart az alapelgondol-
lásokhoz. Örömmel tapasztaltuk
meg, hogy milyen sokan társultak
kezdeményezésünkhöz. Ezek a visz-
szajelzések további lelkesedést adtak
a munkánkhoz.

A katolikus iskolában történt

A gyerekek örömeire elkészült az udvari fajáték, amit a szülői jótékonyági bálból finanszíroztunk (jobb oldali képből). A mesemondó verseny zsűrije és boldog nyertesei: I. Kiss Balázs 4. osztályos, II. Balogh Kata 1. osztályos és III. helyezett Juhász Klaudia 1. osztályos tanuló (alsó képünk).

November végén nyílt napok keretében nézhették meg a szülők, hogy milyen módszerekkel tanulnak a diákok, és hogyan dolgoznak gyermekeik a különböző órákon. Ezeken a napokon a leendő elsősök szülei is látogatást tehettek az órákra, hogy megismerjék mi is vár jövőre a kisgyermekeikre.

A Jánoshalmi Szent Anna Katolikus Általános Iskoláért Alapítvány

köszönetet mond mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1%-ával támogatták az alapítványt.

A befolyt összeget:

191 373 Ft-ot,

az alapítvány alapító okiratában foglaltak szerint az iskola oktatási, nevelési célkitűzései megvalósításának támogatásához, a tantermek bútorzatának felújítására használjuk fel.

Adószámunk: 18341797-1-03

Kérjük 2006. évi adóbevallásuk készítésekor se feledkezzenek meg az alapítványról.

Iskolánkban már kilenc éve folyik úszásoktatás, amelyen a mindenkori harmadik osztályos tanulók vesznek részt. A tanfolyam teljes költségét az iskola biztosítja, a szülőknek csak az útiköltséghez kell hozzájárulniuk. Az oktatást Bályai Gáborné és Bályai Gábor tartja. A lelkiismeretes munkájuknak köszönhetően a gyerekek már az első egy-két alkalom után nagy örömmel próbálták elsajátítani az úszás tudományát.

A diákok kulturális est keretében mutathatták meg a kedves szülőknek és vendégeknek, hogyan tudnak táncolni, zenélni, énekelni, előadni vagy színészkedni.

Nagy élményt jelentettek a gyerekeknek a rendőrségtől kapott akkumulátorral működő motorok, autók és közlekedési táblák, melyek segítségével gyakorolhatták a szabályos közlekedést az iskola udvarán kilakított KRESZ-parkban.

A jó gyerekeket, meg azokat is, akiknek ez nem mindig sikerül, az idén is meglátogatta személyesen a Mikulás. Fevételünk az elsősoknál készült, akik talán a legjobban várták az ajándékosztót.

Ádventi lelki napunkra már régi ismerősként érkezett két domonkos szerzetes és segítőtűnk. Vezetésükkel a gyerekek szívét a kis Jézus születésének várása töltötte el. Ezúton is köszönjük, hogy eljöttek hozzánk.

A Kis Szent Teréz Óvodában történt

Szeptemberben tartotta meg az óvoda a hagyományos terményáldási ünnepséget, melynek keretében a gyerekek műsorral adták hálát a Mennyei Atyának a terményekért.

Szent Erzsébet ünnepén az óvodások is részesültek a megáldott kenyérből, mely egyben jelképezte az adakozó szeretet fontosságát. A kicsik és a szülők öröme a nagycsoportosok felelevenítették Szent Erzsébet életének legfontosabb eseményeit.

Advent

„Harmatozzatok, égi magasok!/ Téged vár epedve, a halandók lelke./ Jöjj el, édes üdvözítőnk!“ – zeng az ének december hónapban, advent idején.

Kezdődik az új egyházi év. Isten utáni vágyakozással imádkozunk. Reménykedünk, hogy Isten ígéretei beteljesülnek. Hívó várakozással és ember-létünk minden ínségével sóhajtjuk - "Jöjj!"

Az öröm reménye, a reménység öröme tölti meg adventi készülődésünket. Örülünk annak, hogy Isten megteremtett, hogy azért alkotott meg, hogy szerethessük őt és egymást. Arra törekszünk, hogy a gyermekek kicsiny lelkében a karácsony ünnepe ne csupán a feldíszített fáról és az ajándékozásról szóljon, hanem lehetőleg minél többet értsenek meg Istennek abból a határtalan jóságából, amellyel közénk küldte egyszerűen fiát. Óvodánkban hagyományá vált, hogy az advent előtti hé-

ten a szülőkkel közösen készítjük el az adventi koszorút. Öröm és hála tölti meg szívünket, mikor régi óvodásaink is visszatérnek óvodánkba és segítenek kis testvérüknek a karácsonyi készülődésben, és alkotó ötleteiket is hasznosíthatjuk a díszítésben. Az első közös ünnepélyes gyertyagyújtásra Plébánia kápolnájában került sor. Köszönjük a szülőknek, hogy ott is velük és gyermekikkel együtt gyújthattuk meg az adventi koszorú első gyertyáját. A közös készülődés jegyében zajlik a karácsonyfadíszek készítése, valamint a mézeskalács sütés.

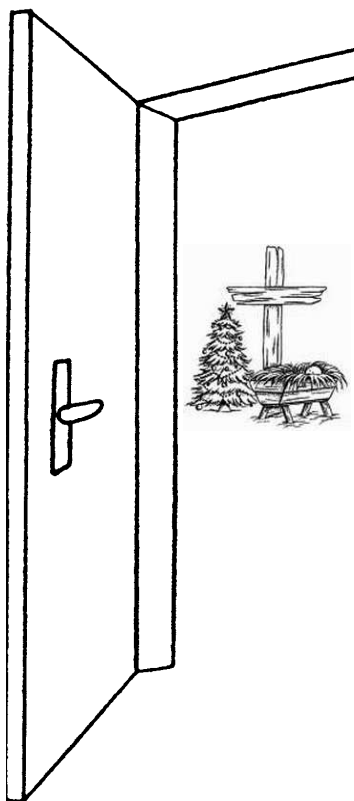
A közös ünnepléssel a Szent Család eszményét szeretnénk elmélyíteni szülőknél, gyermekekben egyaránt. A karácsony szent ünnepe alkalmából kívánjuk, hogy:

"Szülessen meg a Kis Jézus mindenki szívében, töltsse el az egész földet, igazi szent béke!"

Huszár Irméné

A karácsonyi ajtó

Emlékszem, rég volt. A bezárt ajtót
hosszú esteken remegve lestem.
Vártam nyílását azon a sok-sok
felejthetetlen
szép, gyermekkori karácsonyesten.

Kipirult arccal, dobogó szívvel,
úgy vártam, mikor fordul a zárja,
mikor tárul fel, mikor ragyog fel
a titkok fája.
Ó, hogy csábított minden kis ága!

Rég volt... azóta évek repültek,
és messziről int már az öregség,
s azt veszem észre, felnőtt, vén gyerek
- ez már nem emlék, -
a karácsonyi ajtót lesem még!

Ó, de már többet tudok azóta!
Gazdagabb titkok hívnak és várnak!
Ragyogóbb minden karácsonyfánál,
mit a szem nem láthat
országában a dicső Királynak!

Tudom, az ajtó egyszer kitarul.
S jöhetnek gondok vagy szenvedések,
ez ad most nékem derűt, nyugalmat,
hogy ott az élet
az ajtó mögött... s már küszöbén élek!

JÁNOSHALMI HARANGOK

A Szent Anna Egyházközség
kiadványa

Internetes elérhetőségünk:
szentanna.org

A Szerkesztő bizottság címe:
Jánoshalma, Béke tér 11.

email: jharangok@gmail.com
stanna@anet.hu

Kiadja:
A Szent Anna Egyházközség
Plébánia Hivatala

Felelős kiadó:
Rónaszéki Gábor

Felelős szerkesztő:
Blázsik Sándor

Szedés-tördelés: ZSIKOR Bt.

Nyomda:
Kópia Kft. Kiskunhalas

Megjelenik: két havonta

*Áldott, boldog, békés
Karácsonyt,
Isten áldásaiban gazdag,
igazi értékekben bővelkedő
új esztendő-t kívánunk
kedves olvasóinknak!*